

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 listopada 2017 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie sygn. akt I C 215/17:

1. oddalił powództwo J. S. przeciwko pozwanemu (...) Bankowi Spółdzielczemu z siedzibą w P. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
2. nie obciążył powoda J. S. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zarzucając wydanemu rozstrzygnięciu obrazę przepisów prawa procesowego i materialnego. Powód podkreślił, że Sąd Rejonowy dokonał błędnych ustaleń w zakresie upływu 3 – letniego okresu przedawnienia przedmiotowego roszczenia, który w ocenie powoda bez wątpienia skutecznie upłynął. Powód podniósł, iż Sąd I instancji całkowicie dowolnie ocenił, jakie czynności przerywają bieg okresu przedawnienia. Ponadto powód podniósł, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi K. G. nie była uprawniona do prowadzenia postępowania egzekucyjnego, bowiem organem właściwym był Naczelnik Urzędu Skarbowego dla Ł., stąd skarżący podkreślił, że prowadzone postępowanie egzekucyjne było dotknięte sankcją nieważności. Powód podkreślił, że Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł., na skutek zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, prowadził przeciwko apelującemu postępowanie egzekucyjne.

Powód na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik pozwanego wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu, jako bezzasadna.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wyrok Sądu Rejonowego w zaskarżonej części odpowiada prawu i jako taki musi się ostać. Podniesione przez apelujących zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podziela zarówno ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i przyjmuje je, jako własne, jak i dokonaną ocenę prawną.

W pierwszej kolejności rozważeniu podlegały zarzuty dotyczące dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń, co do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczenia objętego tytułem wykonawczym.

Zgodnie z art. 118 k.c. roszczenia banku przedawniają się z upływem lat 3, zaś roszczenia wynikające z umowy o kartę kredytową ulegają przedawnieniu z upływem dwuletniego terminu określonego w art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 roku o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz.U. nr 169, poz. 1385), którego bieg rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W art. 123 § 1 k.c. przewidziana jest możliwość przerwania biegu przedawnienia przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, bądź przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje.

Zgodnie z treścią art. 96-98 Prawa Bankowego, uchylonych art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1854), banki posiadały uprawnienie do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych i po nadaniu klauzuli wykonalności wszczęcie na ich podstawie postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego, zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (...), jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa

bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń. Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia, a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 k.p.c. albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia (por. uchwała SN z 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14, baza orzeczeń LEX).

Niewątpliwie w niniejszej sprawie (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w P. egzekwował kwotę roszczenia na podstawie, wystawionego w dniu 20 grudnia 2010 roku bankowego tytułu egzekucyjnego nr 824/12/10. Sąd Rejonowy w swoim uzasadnieniu w sposób szczegółowy dokonał analizy toczącego się przeciwko powodowi będącemu dłużnikiem postępowania egzekucyjnego i czynności, które spowodowały skuteczne przerwanie biegu przedawnienia, tj. złożenie wniosku przez wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności, wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie sygn. akt Km 472/11 oraz złożenie w dniu 18 sierpnia 2015 r. wniosku o wszczęcie kolejnego postępowania egzekucyjnego, które toczyło się pierwotnie w sprawie Km 842/15. W tej sytuacji nie ma, więc potrzeby ponownego przytaczania wyводу poczynionego przez Sąd I instancji, z którym w pełni się zgadza Sąd Odwoławczy, a wyrażony pogląd przyjmuje za własny.

Reasumując należy wskazać, że podniesiony przez skarżącego zarzut błędnej oceny przez Sąd Rejonowy okoliczności prowadzących do ostatecznego wniosku, że zgłoszony przez J. S. zarzut przedawnienia roszczenia wynikającego z bankowego tytułu egzekucyjnego nr 824/12/10 był chybiony, bowiem słusznie Sąd I instancji zważył, że od momentu, gdy roszczenie pozwanego z tytułu umowy o kredyt stało się wymagalne nie wystąpił nieprzerwany okres 3 lat bezczynności wierzyciela.

Odnosząc się zaś do zarzutu podniesionego przez powoda dotyczącego braku uprawnień Komornika Sądowego K. G. do prowadzenia postępowania egzekucyjnego oraz jego zbiegu z postępowaniem administracyjnym prowadzonym przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł., należy wskazać, że powyższe okoliczności nie mają żadnego znaczenia w niniejszym postępowaniu, a tym samym nie mogą stanowić przedmiotu oceny dokonywanej przez niniejszy Sąd. Powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego może być oparte wyłącznie o przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.. Przywołany przepis pozwala na pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego tylko w sytuacji, gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, w skutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, a gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. O ile taką przesłankę może stanowić podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia egzekwowanego roszczenia na podstawie wystawionego (...), który jak już wyżej w sposób szczegółowo zostało omówione, był nietrafiony, o tyle takiej przesłanki może nie stanowić sam przebieg postępowania egzekucyjnego oraz zbieg egzekucji sądowej i administracyjnej oraz podejmowane w ich toku czynności przez odpowiednie organy, mające oparcie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Zwłaszcza, że zgodnie z art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U.2017.0.1277 t.j.) wierzyciel ma prawo wyboru komornika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z którego to też prawa wierzyciel – (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w P. dokonując wyboru Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia K. G.. Komornik Sądowy na podstawie złożonego przez pozwanego wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz przepisów 796 k.p.c. i nast. posiadał kompetencję do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację, jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 oraz § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2018 r. poz. 265 ze zm.) zasądzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 450 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w apelacji.